

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

zo 6. októbra 2016*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 6 ZEÚ — Článok 49 Charty základných práv Európskej únie — Zásada uplatnenia priaznivejšieho trestného zákona so spätnou účinnosťou — Talianski štátni príslušníci, ktorí organizovali nelegálny vstup rumunských štátnych príslušníkov na talianske územie — Skutky spáchané pred pristúpením Rumunska k Európskej únii — Účinok pristúpenia Rumunska na trestnosť trestného činu napomáhania nelegálnej imigrácie — Vykonalie práva Únie — Právomoc Súdneho dvora“

Vo veci C-218/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunale ordinario di Campobasso (Súd Campobasso, Taliansko) z 29. apríla 2015 a doručený Súdnemu dvoru 11. mája 2015, ktorý súvisí s trestným konaním proti:

Gianpaolovi Paolettimu,

Umbertovi Castaldimu,

Domenicovi Faricellimu,

Antoniov Angeluccimu,

Maurovi Angeluccimu,

Antoniov D'Ovidiov,

Camillovi Volpemu,

Giampaolovi Canzanovi,

Raffaelovi Di Giovannimu,

Antoniov Della Vallemu,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory J. L. da Cruz Vilaça (spravodajca), sudcovia F. Biltgen, A. Borg Barthet, E. Levits a M. Berger,

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: A. Calot Escobar,

* Jazyk konania: taliančina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- G. Paoletti, v zastúpení: G. Milia, avvocato,
- G. Canzano, v zastúpení: P. Di Giovanni, avvocato,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci L. D'Ascia, avvocato dello Stato,
- rakúska vláda, v zastúpení: G. Eberhard, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: H. Krämer a D. Nardi, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 26. mája 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 6 ZEÚ, článku 49 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) a článku 7 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného 4. novembra 1950 v Ríme (ďalej len „EDLP“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci trestného konania proti Gianpaolovi Paolettimu a ostatným talianskym občanom, obvineným z dôvodu napomáhania nelegálnej imigrácie v Taliansku v prospech rumunských štátnych príslušníkov pred pristúpením Rumunska k Európskej únii.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenie 2 smernice Rady 2002/90/ES z 28. novembra 2002, ktorá definuje napomáhanie neoprávneného vstupu, tranzitu a bydlisk[a] (Ú. v. ES L 328, 2002, s. 17; Mim. vyd. 19/006, s. 64) uvádza:

„Je potrebné prijať opatrenia na boj proti napomáhaniu nelegálnej imigrácie v súvislosti so samotným neoprávneným prekračovaním hranice v prísnom slova zmysle, ako aj s cieľom odhaľovania sietí, ktoré vykorisťujú ľudí“.

- 4 Článok 1 ods. 1 tejto smernice stanovuje:

„Každý členský štát prijme primerané postihy voči:

- a) každej osobe, ktorá úmyselne napomáha osobe, ktorá nie je štátnym občanom členského štátu, aby vstúpila alebo prešla cez územie členského štátu porušujúc právne predpisy dotknutého členského štátu týkajúce sa vstupu alebo tranzitu cudzincov;
- b) každej osobe, ktorá pre finančn[ý] zisk úmyselne napomáha osobe, ktorá nie je štátnym občanom členského štátu, aby bývala na území členského štátu pri porušení právnych predpisov dotknutého členského štátu týkajúcich sa vstupu alebo tranzitu [týkajúcich sa pobytu – *neoficiálny preklad*] cudzincov.“

- 5 V súlade s článkom 3 tejto smernice každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby porušenia právnych predpisov uvedené v článkoch 1 a 2 tej istej smernice podliehali účinným, primeraným a odrádzajúcim postihom.
- 6 Článok 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/946/SVV z 28. novembra 2002 o posilnení trestného systému na zabránenie napomáhaniu neoprávneného vstupu, tranzitu a bydliska (Ú. v. ES L 328, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 61) znie:

„Každý členský štát prijme opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie toho, aby porušenia zákona uvedené v článkoch 1 a 2 smernice [2002/90] podliehali účinným, primeraným a odrádzajúcim trestným postihom, ktoré môžu mať za následok extradíciu.“

Talianske právo

- 7 Článok 12 ods. 3 a 3a decreto legislativo n. 286 – Testo unico delle disposizioni concernenti la disciplina dell'immigrazione e norme sulla condizione dello straniero (legislatívny dekrét č. 286, ktorým sa kodifikuje právna úprava v oblasti prisťahovalectva a pravidiel týkajúce sa postavenia cudzinca) z 25. júla 1998 (riadny doplnok GURI č. 191 z 18. augusta 1998), zmenený a doplnený legge n. 94 (zákon č. 94) z 15. júla 2009 (ďalej len „legislatívny dekrét č. 286/1998“) stanovuje:

„3. S výhradou skutku, ktorý predstavuje závažnejšiu formu trestného činu, kohokoľvek, kto v rozpore s touto kodifikovanou právnou úpravou prisľúbi, bude riadiť, organizovať, financovať alebo uskutočňovať prepravu cudzincov do Talianska, alebo bude vykonávať inú činnosť s cieľom umožniť cudzincom nelegálny vstup do Talianska alebo na územie iného štátu, ktorého nie sú štátnymi príslušníkmi alebo nemajú povolenie na trvalý pobyt na jeho území, možno potrestať odňatím slobody na päť až pätnásť rokov a pokutou 15 000 eur za každú osobu, ak:

- a) sa skutok týka nelegálneho vstupu alebo nelegálneho zdržiavania sa v Taliansku najmenej piatich osôb;
- b) na účely umožnenia nelegálneho vstupu na územie alebo nelegálneho pobytu na tomto území bol ohrozený život alebo bezpečnosť prepravovanej osoby;
- c) na účely umožnenia nelegálneho vstupu na územie alebo nelegálneho pobytu na tomto území bola prepravovaná osoba vystavená neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu;
- d) skutok spáchali najmenej tri osoby konajúce spoločne alebo s využitím medzinárodných prepravných služieb alebo sfalšovaných či neoprávnených pozmenených dokladov, resp. takých, ktoré v každom prípade získali nezákonne;
- e) páchatelia skutku majú v držbe zbrane alebo výbušniny.

3a. Ak bol skutok uvedený v odseku 3 spáchaný za existencie dvoch alebo viacerých z okolností uvedených v písmene a) až e) toho istého odseku, trest, ktorý sa v ňom stanovuje, sa zvyšuje.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 8 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že obvinení vo veci samej prostredníctvom spoločnosti založenej v Taliansku, ktorá predstavovala fiktívnu pobočku Api Construction SRL, spoločnosti založenej podľa rumunského práva, získali v priebehu rokov 2004 a 2005 od Direzione provinciale del lavoro di Pescara (Provinčné riaditeľstvo práce Pescara, Taliansko) pracovné povolenia a následne povolenia na pobyt na talianskom území v prospech 30 rumunských štátnych príslušníkov. Tieto

povolenia boli priznané na základe článku 27 písm. g) legislatívneho dekrétu č. 286/1998, ktorý umožňuje dočasne udeliť povolenie pracovníkom zamestnaným podnikmi aktívne pôsobiacimi v Taliansku na žiadosť zamestnávateľa a mimo rámca kvót pre zahraničných pracovníkov.

- 9 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu tiež vyplýva, že obvineným vo veci samej sa vytýka, že organizovali nelegálny vstup týchto rumunských štátnych príslušníkov v čase pred pristúpením Rumunska k Únii „s cieľom mať finančný zisk z intenzívneho a nepretržitého vykorisťovania lacnej zahraničnej pracovnej sily“.
- 10 Vnútroštátny súd sa na jednej strane pýta, či vzhľadom na článok 6 ZEÚ, článok 49 Charty a článok 7 EDLP pristúpenie Rumunska k Únii malo za následok zánik trestnosti trestného činu napomáhania nelegálnej imigrácie rumunských štátnych príslušníkov talianskymi občanmi, ktorý bol spáchaný pred týmto pristúpením, a na druhej strane, či sa má zásada uplatnenia priaznivejšieho trestného zákona so spätnou účinnosťou použiť na obvinených vo veci samej.
- 11 Za týchto podmienok Tribunale ordinario di Campobasso (Súd Campobasso, Taliansko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Majú sa článok 7 EDLP, článok 49 Charty a článok 6 ZEÚ vykladať v tom zmysle, že pristúpenie Rumunska k Únii 1. januára 2007 viedlo k zániku trestnosti trestného činu, ktorý sa vymedzuje a trestá podľa článku 12 legislatívneho dekrétu č. 286/1998 vo veci napomáhania imigrácie a pobytu rumunských štátnych príslušníkov v Taliansku?
2. Majú sa uvedené články vykladať v tom zmysle, že členský štát nemôže voči osobám, ktoré pred 1. januárom 2007 (alebo iným neskorším dňom, označujúcim plnohodnotné uplatňovanie zmluvy), t. j. dňom platnosti pristúpenia Rumunska k Únii, porušili článok 12 legislatívneho dekrétu č. 286/1998 v dôsledku napomáhania imigrácie rumunských štátnych príslušníkov, v prípade ktorých nejde od 1. januára 2007 o trestný čin, uplatniť zásadu spätnej účinnosti priaznivejšieho zákona (*in mitius*)?“

O právomoci Súdneho dvora

- 12 Talianska vláda spochybňuje prípustnosť prejudiciálnych otázok z dôvodu, že vznesené normy práva Únie nemožno uplatniť vo veci samej. Na vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa trestného činu napomáhania nelegálnej imigrácie, vrátane situácie, keď bol trestný čin spáchaný v prospech rumunských štátnych príslušníkov pred pristúpením Rumunska k Únii, sa totiž nevzťahuje pôsobnosť práva Únie.
- 13 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že rozsah pôsobnosti Charty je vzhľadom na konanie členských štátov vymedzený v jej článku 51 ods. 1, podľa ktorého ustanovenia Charty sú určené pre členské štáty výlučne vtedy, ak vykonávajú právo Únie (rozsudok z 26. februára 2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, bod 17).
- 14 Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že pojem „vykonanie práva Únie“ v zmysle článku 51 Charty predpokladá existenciu súvisu medzi aktom práva Únie a dotknutým vnútroštátnym opatrením, ktorý presahuje podobnosť dotknutých oblastí alebo nepriame vplyvy jednej oblasti na inú (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. marca 2014, Siragusa, C-206/13, EU:C:2014:126, bod 24).
- 15 Tieto úvahy zodpovedajú úvahám, z ktorých vychádza článok 6 ods. 1 ZEÚ, podľa ktorého ustanovenia Charty žiadnym spôsobom nerozširujú právomoci Únie, ktoré sú vymedzené v Zmluvách (rozsudok z 8. mája 2014, Pelckmans Turnhout, C-483/12, EU:C:2014:304, bod 21).

- 16 Nepochybné, rozhodnutie vnútroštátneho súdu výslovne neuvádza ustanovenia práva Únie, ktoré by vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej vykonávala.
- 17 Napriek tomu smernica 2002/90 sleduje v súlade so svojím odôvodnením 2 cieľ boja proti napomáhaniu nelegálnej imigrácie. Článok 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/946 pritom stanovuje, že každý členský štát prijme opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie toho, aby porušenia zákona uvedené v článkoch 1 a 2 tejto smernice podliehali účinným, primeraným a odrádzajúcim trestným postihom, ktoré môžu mať za následok extradíciu.
- 18 Nezávisle na otázke, či legislatívny dekrét č. 286/1998 bol prijatý s cieľom prebrať do talianskeho právneho poriadku ustanovenia smernice 2002/90 a rámcového rozhodnutia 2002/946, trestné konania na účely stíhania trestných činov napomáhania nelegálnej imigrácie, akými sú konania vo veci samej, majú za cieľ zabezpečiť vykonanie tejto smernice a tohto rámcového rozhodnutia (pozri analogicky rozsudok z 26. februára 2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, body 27 a 28).
- 19 Okrem toho treba konštatovať, že v predmetnej veci sa prejudiciálne otázky týkajú zistenia, aký je vplyv nadobudnutia postavenia občana Únie rumunskými štátnymi príslušníkmi v dôsledku pristúpenia Rumunska na uplatnenie tejto vnútroštátnej právnej úpravy, čím sa tieto otázky dotýkajú výkladu práva Únie.
- 20 Z uvedeného vyplýva, že Súdny dvor má právomoc odpovedať na otázky, ktoré mu položil vnútroštátny súd.

O veci samej

Úvodné poznámky

- 21 Ako spresňuje článok 6 ods. 3 ZEÚ, základné práva zaručené EDLP sú súčasťou práva Únie ako všeobecné zásady. Článok 52 ods. 3 Charty okrem toho stanovuje, že práva obsiahnuté v Charte, ktoré zodpovedajú právam zaručeným EDLP, majú rovnaký zmysel a rozsah, ako majú práva priznané uvedeným dohovorom. Tento dohovor však nepredstavuje, kým k nemu Únia nepristúpi, právny nástroj formálne začlenený do právneho poriadku Únie (rozsudky z 26. februára 2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, bod 44, a z 15. februára 2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, bod 45).
- 22 Preto je namieste odkázať výlučne na článok 6 ZEÚ, ako aj na článok 49 Charty (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. novembra 2012, Otis a i., C-199/11, EU:C:2012:684, bod 47, ako aj z 15. februára 2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, bod 46).

O prejudiciálnych otázkach

- 23 Svojimi otázkami, na ktoré treba odpovedať spoločne, sa vnútroštátny súd predovšetkým pýta, či sa článok 6 ZEÚ a článok 49 Charty majú vykladať v tom zmysle, že pristúpenie štátu k Únii nebráni tomu, aby iný členský štát mohol uložiť trest osobám, ktoré sa dopustili pred týmto pristúpením trestného činu napomáhania nelegálnej imigrácie v prospech štátnych príslušníkov prvého štátu.
- 24 V tomto kontexte sa vnútroštátny súd pýta aj na zásadu uplatnenia priaznivejšieho trestného zákona so spätnou účinnosťou na obvinených, ktorí organizovali nelegálnu imigráciu.
- 25 V tomto ohľade treba pripomenúť, že táto zásada tak, ako je upravená v článku 49 ods. 1 Charty, je súčasťou primárneho práva Únie. Aj pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, ktorá priznala Charte rovnakú právnu váhu ako Zmluvám, Súdny dvor rozhodol, že táto zásada vyplývala

z ústavných tradícií spoločných pre členské štáty a v dôsledku toho sa mala považovať za súčasť všeobecných zásad práva Únie, ktoré musí vnútroštátny súd dodržiavať, keď uplatňuje vnútroštátne právo (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. mája 1997, Kremzow, C-299/95, EU:C:1997:254, bod 14).

- 26 Samotná okolnosť, že skutky vo veci samej boli spáchané v priebehu rokov 2004 a 2005, to znamená pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy 1. decembra 2009, preto nebráni uplatneniu článku 49 ods. 1 Charty v predmetnej veci.
- 27 Uplatnenie priaznivejšieho trestného zákona v sebe nevyhnutne zahŕňa postupné uplatňovanie zákonov v časovom slede a spočíva na konštatovaní, že zákonodarca zmenil názor buď na trestnú kvalifikáciu skutkov, alebo na trest, ktorý sa má uložiť za spáchanie trestného činu.
- 28 V predmetnej veci zo spisu predloženého Súdneho dvoru vyplýva, že trestnoprávna úprava dotknutá vo veci samej, a to článok 12 ods. 3 a 3a legislatívneho dekrétu č. 286/1998, nebola od spáchania trestných činov vytykaných obvineným vo veci samej zmenená. Za napomáhanie nelegálnej imigrácie v Taliansku možno totiž uložiť trest odňatia slobody na päť až pätnásť rokov.
- 29 Vnútroštátny súd napriek tomu poznamenáva, že k legislatívnej zmene, ktorá by sa mala zohľadniť, došlo v rámci „netrestného“ práva, a to v rámci aktu o pristúpení Rumunska k Únii. Spresňuje, že v dôsledku nadobudnutia postavenia občanov Únie rumunskými štátnymi príslušníkmi po tomto pristúpení 1. januára 2007 a po odstránení posledných obmedzení týkajúcich sa voľného pohybu pracovníkov 1. januára 2014 sa stali dôvody trestného stíhania proti osobám, ktoré organizovali imigráciu týchto štátnych príslušníkov v predchádzajúcom období, bezpredmetnými.
- 30 Tento súd dopĺňa, že v rozsudku z 10. januára 2008 Corte suprema di cassazione (Kasačný súd, Taliansko), ktorý zasadal v spojených komorách, vylúčil, že pristúpenie Rumunska k Únii mohlo odňať napomáhaniu nelegálnej imigrácie spáchanému pred týmto pristúpením jeho trestnú povahu a že táto judikatúra bola opätovne potvrdená v priebehu rokov 2011 a 2015. V uznesení z 8. mája 2007, ktorým bola táto vec postúpená spojeným komorám, však prvá komora Corte suprema di cassazione (Kasačný súd) zastávala opačný názor.
- 31 Otázka teda je, či nadobudnutie postavenia občana Únie rumunskými občanmi má vplyv na zákonné znaky trestného činu napomáhania nelegálnej imigrácie a v dôsledku toho na trestnoprávnu úpravu dotknutú vo veci samej.
- 32 Článok 12 ods. 3 a 3a legislatívneho dekrétu č. 286/1998 sa netýka štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí nelegálne vstúpia do Talianska a zdržiavajú sa tam bez povolenia na pobyt, ale osôb, ktoré napomáhajú nelegálnemu vstupu a pobytu týchto štátnych príslušníkov na území tohto štátu. Samotná okolnosť, že po ich nelegálnom vstupe sa títo štátni príslušníci stali občanmi Únie z dôvodu pristúpenia ich štátu pôvodu k Únii, nemôže ovplyvniť priebeh trestných konaní začatých proti týmto osobám, ktoré napomáhajú nelegálnej imigrácii.
- 33 Toto nadobudnutie občianstva Únie totiž predstavuje skutkovú situáciu, ktorá nie je spôsobilá zmeniť zákonné znaky trestného činu napomáhania nelegálnej imigrácie.
- 34 Ako sa uviedlo v bode 28 tohto rozsudku, trestnoprávna úprava dotknutá vo veci samej, to znamená článok 12 ods. 3 a 3a legislatívneho dekrétu č. 286/1998, trestá napomáhanie nelegálnej imigrácie v Taliansku trestom odňatia slobody v súlade s článkom 3 smernice 2002/90 a článkom 1 rámcového rozhodnutia 2002/946, ktoré stanovujú, že takýto trestný čin musí podliehať účinným, primeraným a odrádzajúcim postihom.
- 35 Zákonné znaky trestného činu napomáhania nelegálnej imigrácie v talianskom právnom poriadku zostali teda nezmenené, keďže pristúpenie Rumunska k Únii nemalo nijaké účinky na kvalifikáciu tohto trestného činu.

- 36 Ako uviedol generálny advokát v bodoch 26 a 27 svojich návrhov, nijaké ustanovenie smernice 2002/90 alebo iného právneho predpisu Únie neumožňuje dospieť k záveru, že nadobudnutie občianstva Únie by malo spôsobiť zánik trestnosti trestného činu spáchaného obvinenými, akými sú obvinení vo veci samej, ktorí sa dopustili obchodovania s pracovnou silou. Tvrdením opaku by sa podnecovalo toto obchodovanie po tom, ako by štát začal proces pristúpenia k Únii, pretože prevádzaci by mali istotu, že následne získajú imunitu. Napokon by sa nedosiahol cieľ normotvorcu Únie, ale cieľ opačný.
- 37 Súdny dvor navyše opakovane pripomenul, že ustanovenia týkajúce sa občianstva Únie sú uplatniteľné po nadobudnutí ich účinnosti, a že preto sa treba domnievať, že musia byť uplatňované na súčasné účinky situácií, ktoré vznikli skôr (rozsudky z 11. júla 2002, D’Hoop, C-224/98, EU:C:2002:432, bod 25, ako aj z 21. decembra 2011, Ziolkowski a Szeja, C-424/10 a C-425/10, EU:C:2011:866, bod 58).
- 38 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu jednoznačne vyplýva, že trestný čin, za ktorý sú obvinení vo veci samej stíhaní, bol spáchaný v priebehu rokov 2004 a 2005.
- 39 Ako uviedol generálny advokát v bodoch 36 a 37 svojich návrhov, spôsob, akým sa napĺňa materiálny znak tohto trestného činu, vyžaduje zaradiť tento čin do kategórie okamžitých porušení. Napomáhanie vstupu totiž materiálne existuje vtedy, keď štátny príslušník tretej krajiny prekročí vonkajšie hranice Únie a napomáhanie pobytu vtedy, keď sa mu poskytnú podvodne získané doklady, ktoré mu umožňujú vyvolávať zdanie, že má právo na poskytnutie výhod spojených s občianstvom Únie alebo s postavením riadne zamestnaného zahraničného pracovníka.
- 40 Trestný čin, za ktorý sú stíhaní obvinení vo veci samej, bol teda v celom rozsahu spáchaný a dokonaný pred pristúpením Rumunska k Únii 1. januára 2007 a *a fortiori* pred odstránením 1. januára 2014 posledných obmedzení týkajúcich sa voľného pohybu pracovníkov, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tohto štátu.
- 41 Z toho vyplýva, že v predmetnej veci tento trestný čin nepredstavuje situáciu vzniknutú pred pristúpením Rumunska k Únii, ktorej všetky následky sa neprejavili pred týmto pristúpením (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. septembra 2014, X, C-318/13, EU:C:2014:2133, body 22 a 23).
- 42 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy preto treba odpovedať na prejudiciálne otázky tak, že článok 6 ZEÚ a článok 49 Charty sa majú vykladať v tom zmysle, že pristúpenie štátu k Únii nebráni tomu, aby iný členský štát mohol uložiť trest osobám, ktoré sa dopustili pred týmto pristúpením trestného činu napomáhania nelegálnej imigrácie v prospech štátnych príslušníkov prvého štátu.

O trovách

- 43 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

Článok 6 ZEÚ a článok 49 Charty základných práv Európskej únie sa majú vykladať v tom zmysle, že pristúpenie štátu k Únii nebráni tomu, aby iný členský štát mohol uložiť trest osobám, ktoré sa dopustili pred týmto pristúpením trestného činu napomáhania nelegálnej imigrácie v prospech štátnych príslušníkov prvého štátu.

Podpisy

